

Za odložené věci se ručí!

Mnozí poškození spotřebitelé pak říkají, že jim provozovatel restaurace odmítl uhradit škodu za ukradený kabát s poukazem na informaci, která visela nad věšákem. A na ní byla napsaná magická slova: "Za odložené věci se neručí!" **Omyl - ručí!**

Zákon pamatuje na takové situace, takže **návštěvníci restaurací nemusí mít obavy, že se svého práva nedomohou** v nejhorším případě i soudní cestou, i když samozřejmě to je ta nejzazší a nejhorší varianta. Nicméně **odpovědnost restaurace za škodu je omezená, a i proto pozor na odkládání norkových kožichů, případně mobil-ních telefonů** v kapsách bund i kabátů.

Zákon stanoví **odpovědnost restaurací za škodu na věcech, které host v re-stauraci odložil na místě k tomu určeném nebo na místě, kde se obvykle odkládají**. Po-kud odložíte kabát či bundu na věšák nebo na hák na zdi, ne-musíte se o ně starat. I když bych osobně preferovala občas-nou alespoň zrakovou kontrolu, byť je právo na vaší straně. Všichni dobře víme, že jít v dešti nebo v mrazu bez kabátu není jistě nic příjemného.

Rozdíl v odpovědnosti se ale i v re-stauraci či jiném podobném podniku liší podle toho, kdo škodu způsobil. **Pokud se totiž zjistí, že škodu způsobil za-městnanec nebo najatý opravář, který tudy procházel - a kradl, pak odpovídá podnik za škodu v plném neomezeném rozsahu.**

Co v kapsách nenechávat

Všichni občas zapomínáme, a tak si na dárek v podobě krabičky s prstýnkem v kapse bundy na věšáku někdo může vzpomenout v okamžiku, když ho chce partnerce předat. Až po následné prohlídce bundy na věšáku zjistí, že darovat už není co. Ale nemusí jít jen o dárek pro milovanou osobu, pokud necháte u věšáku

kufří, s nímž jste právě přicestovali z Londýna, a měli jste v něm notebook a spoustu krásných věcí, které jste nakoupili, nastane nepříjemné dohadování. Majitel restaurace bude naprosto oprávněně namítat, že to by mohl říci každý, že měl drahý notebook, a vám nezbude než prokázat, že jste počítač skutečně v kufří měli, stejně jako další věci.

Ale pozor! **Za cennosti, klenoty a peníze odpovídá restaurace jen do hodnoty 5 000 Kč.** Takže pokud máte účtenky z londýnských obchodů, pak máte šanci. **Ale s náhradou za notebook nad limit 5 000 korun nepočítejte, ledaže by policie zázrakem dopadla pachatele a zjistilo by se třeba, že to byl číšník z dotyčného podniku.**

Cenností alenění **mobilní telefon nebo hodinky běžné hodnoty ani auto** zaparkované na parkovišti restaurace.

Šatna - to je jiná

Pokud si norkový kožich **odložíte v šatně**, kde jej podnik vezme do úschovy, stejně tak jako peníze, šperky či notebook, pak nastává **naprosto jiná situace**. V takových případech ručí **provozovatel restaurace za převzaté předměty neomezeně**. Totéž platí pro divadla, koncertní sítě a podobná zařízení, stejně jako šatny v různých úřadech a institucích. Nicméně i tam se **vyplatí raději nenechávat v šatně či zavazadle cenné věci** z jedno-duchého důvodu. Při prokazování, co všechno se ze zavazadla ztratilo, byste se mohli dostat do důkazní nouze a byl by problém dokázat, že jste skutečně měli v peněžence 10 000 korun, které jste si rok strádali z premií...

Skříňky v obchodech

Mnozí z vás se jistě už setkali se **za-mykatelnými skříňkami v obchodech**, kam spotřebitel může (a někdy je dokonce nucen) odložit své tašky. Některá dvířka skříňek bývají průhledná, takže případnému nenechavci je na první pohled jasné, kterou by se vyplatilo otevřít a u které to nemá velkou cenu.

I když se i v těchto případech někdy majitel alibisticky „chrání“ nápisem, že za odložené věci se neručí, **platí i v těchto případech výše uvedená pravidla, jako když odkládáte věci na věšák**. A opět zdůrazňuji, že bychom měli myslet na situaci, kdy přijdeme ke skřínce, odejdem ji a odložený notebook v ní není. Dokázat, že jsme ho tam uložili, nemusí být někdy vůbec jednoduché. Proto i v podobných úschovných by lidé měli pamatovat na to, že **odpovědnost majitele obchodu je omezená stejným způsobem jako majitele restaurace, a skutečně cenné věci bez dozoru raději nenechávat**

Věšáky u lékaře

I **za oděvy odložené v čekárně u lékaře odpovídá provozovatel**, v tomto případě zřejmě lékař, který si spolu s ordinací obvykle pronajímá i čekárnu. Kdyby byl zaměstnancem zdravotního zařízení, odpovídala by ovšem příslušná poliklinika nebo soukromá klinika. Pokud jde o nemocnici, kliniku a podobná zařízení, odpovídá za případnou škodu za ztracený kabát nebo bundu toto zdravotnické zařízení. A bohužel velmi často se setkáváme právě v těchto prostorách s oním okřídleným „Za odložené věci se neručí“. Jde o omyl, neříkejme, že o záměrnou mystifikaci a pokus zbavit se odpovědnosti, který ovšem na právo okradeného pacienta nemá žádný vliv.

Nicméně ve vlastním zájmu každého člověka, tedy i pacienta zdravotnického zařízení, je škodám předcházet.

I **proto je lepší brát si - pokud to je možné - oděv s sebou do ordinace**, abychom po návratu z ní nemuseli řešit nepříjemnou situaci.

Nicméně i ve velkých zdravotnických zařízeních už najdeme šatny s obsluhou, v nichž si svůj kabát či bundu můžeme bez obav o jejich další osud odložit.

„Se“ to rozbije (ušpiní)

Pokud si na restaurační stůl postavíte svůj mobilní telefon na kraj a on najednou spadne či do něj strčíte v rozmáchlém gestu, máte smůlu. Stejně tak v případě, že na sebe vylijete červené víno nebo pivo. Ani pokud váš kabát, který visel na věšáku k tomu určenému, skončí kvůli vaší nešikovnosti na zablácené zemi a pěkně se umaže, **nemáte nárok požadovat po provozovateli restaurace jakoukoli náhradu škody** jen kvůli tomu, že k ní došlo v jeho podniku. Pouze pokud byste viděli, že vám někdo kabát strhl, byť neúmyslně, odpovídal by za škodu právě tento konkrétní člověk - v takovém případě by vám musel uhradit čistírnu. **Pokud nikoho nevidíte a zjistíte, že vám kabát někdo zašpinil, hradí čistírnu majitel podniku**

Mgr. Ivana Picková, odbornice na spotřebitelské právo